

הצדדים האחרים בולם מתקופים ומודים לאלך הקדוש.

בא וראה, בסוד של קדשה (של השם הקדוש) הוא מלך וכחן ומשפט מתחפו כסוד של קדשות, בין למלכה בין למטה. יש מלך למלכה, שהוא סוד של קדש הקדשים, והוא מלך עליון, ותחתיו יש כהן, סוד של אור ראשון, שמשפט לפניו, וזהו כהן שנקרא גדול, צד הנימן.

יש מלך למטה שהוא כמו אותו מלך עליון, והוא מלך על הכל שלמטה, ותחתיו יש כהן שמשפט אותו, סוד של מביאל כהן גדול, שהוא לימון, ועוד בצד הקדשה שמלךו) וזהו סוד האמונה שהלמה, צד קדשה.

בצד الآخر, שאינו צד קדשה, יש סוד שהוא מלך, והרי בארכנו שנקרא מלך זקן וכסיל, ותחתיו יש כהן און, וזהו סוד הפתוחות והושע ט ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי. משום שכח זה שולט על אותו מעשה שעשעה ירבעם. ואלמלא שנמצא כח זה, לא יכול להצליח באותו מעשה. סוד הרבר - בשעה שהמלך הנה וכהן קזה נכפים, ונשברו, אז נכפים כל יתר הצדדים ומודים לקדוש ברוך הוא, אז הקדוש ברוך הוא שולט לבדו מעלה ומטה, כמו שנאמר (ישעיה) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.

במו זה וסוד זה ממש עשה הקדוש ברוך הוא הארץ, שבר שמלך זקן וכסיל, וזהו פרעה. בשעה שבאה משה לפרקתו אמר שמות (ז) אלהי העברים נקרא עליינו, פתח ואמר, לא ידעתי את ה'. ורצה הקדוש ברוך הוא

ואמר, לא ידעתי את יי', ובעה קדשא בריך הוא דיתיקר שםיה בארץ,

אחרני אתפפין כלחו, ואordon למלפה קדישא.
חא חי, ברזא דקדושה (נ"א רשות קדישא) איהו מלך, וכחן ומשפט תחותיה, (ברזא דקדושה) בין לעילא בין למתתא. אית מלך לעילא, דאייהו רזא דקדש הקדשים, וαιיה מלך עללה, ותחותיה אית כהן רזא דאור קדמאתה, דקא משפט קמיה, ודא איהו כהן דאקרי גדוֹל, סטרא דימינא.

אית מלך למתתא, דאייהו בגונא דההיא מלך עללה, וαιיה מלך על כלא דלתתא. ותחותיה אית כהן דמשפט ליה, רזא דמייכאל כהנא רבא, דאייהו לימינא. (ויאי בסתרא דקדושה אית טולד וכהן) ודא איהו רזא דמהימנתא שלימחתא, סטרא דקדושה.

בסטרא אחרא, שלאו איהו סטרא דקדושה, אית רזא דאייהו מלך, ודא אוקימנא דאקרי (קהלת ז) מלך זקן וכסיל, ותחותיה אית כהן און, ודא הוא רזא דכתיב, (הושע יב) ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי, בגין דחילא דא, שלטה על ההוא עובדא שעבד ירבעם. ואלמלא דאשכח חילא דא, לא יכול לאצלה ביהוא עובדא.

רזא דמלחה, בשעתא דהאי מלך והאי כהן אתפפין, ואחרבו, כדין כל סטרין אחרני אתפפין, ואordon ליה לקודשא בריך הוא, כדין קדשא בריך הוא שליט בלחודי עילא ותתא, כמה דעת אמר, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

בגונא דא, ורזא דא ממש, עבד קדשא בריך הוא בארץ, דתבר מלך זקן וכסיל, ודא הוא פרעה, בשעתא דעתא קדשא משה לפרקתו, ואמר, (שמות ה) אלהי העברים נקרא עליינו, פתח ואמר, לא ידעתי את יי', ובעה קדשא בריך הוא דיתיקר שםיה בארץ,